

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΕΡΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΑΠΟ ΤΟ "ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ,,

Της Μαρσελίνας Ντεμπόρντ-Βαλμόρ (*)

Η συνγνώμη

Πεθαίνω, υποτάσσομαι στο πεπρωμένο που με θλίβει. Της τελευταίας μου στιγμής δε θάρρης να γοητεύσεις τη φρίκη; Έλα άκόμα μια φορά το ένοχο χέρι σου να βάλεις άπάνω στην καρδιά μου. Όταν αυτή θάχει πάψει πιά να κείει και να περιμένει, έσύ δε θά νοιώσεις καμμιά εξαιρετική τύψη, μα θά ηής: «Αυτή η καρδιά που είταν για μένα τόσο τρυφερή δεν αγαπάει πιά.»

Δες την αγάπη που φεύγει από την πληγωμένη μου ψυχή κοίταξε το έργο σου χωρίς να νοιώσεις κανέναν τρόμο: ο θάνατος εινε μέσα στο στήθος μου και όμως είμαι λιγώτερο ψυχρή από ένα. Πάρε αυτή την καρδιά, πάρε το δώρο σου! η έρωμένη που σε λατρεύει δεν είχε—άλλοίμονο!—ποτέ να σου προσφέρει έν άλλο δώρο, μά, ξεσκίζοντάς την, μπορείς να διαβάσεις άκόμα μέσα σ' αυτή τη συνγνώμη σου.

Το ραντεβού

Με περιμένει! δεν ξέρω ποιά μελαγχολία μερδεύεται αυτή τη στιγμή με την ταραχή της αγάπης, η καρδιά μου έσπαξε πιά να χτυπά κατ' άπ' το άδύναμο χέρι μου. Η ώρα σημαίνει μακριά. Την άκούω... και όμως με περιμένει.

Με περιμένει! Γιατί λοιπόν δε μπορώ να στηρίξω στα μαλλιά μου τα λουλουδία που έκείνος τόσο τ' αγαπάει; Άρχισα δυό φορές να στολίζομαι χωρίς να τελειώσω, δεν έκουτάχτηκα διόλου μέσ' στον καθρέφην. και όμως με περιμένει!

Με περιμένει! η ευτυχία κρύβει δάκρυα; Τί πρέπει να μηχανεφτώ για να τον ευχαριστήσω; Τα μπουκέτα μου, τα λόγια μου έχασαν πιά τη γοητεία τους; Είνε θλιμένος, στεναίνει, σωπαίνει... και όμως με περιμένει!

Με περιμένει! σά θά γυρίσω θάμαι πιδ ευτυχισμένη; Ποιός φόβος φουσκώνει το στήθος μου πού τρέμει; Άχ! θά με βρηί φοβισμένη κι όχι τρυφερή. Άχ! θά κλάψω, έλα, μητέρα μου... και όμως με περιμένει!

Το γράμμα

Άγγελα άναπάντεχο, κούψου μέσ' την καρδιά μου! Κρύψου! να σε διαβάσω δεν τολμώ. Μού φέρνεις την έλπίδα άν κ' είν'—μά τρέλλα, σου χρωστάω της ευτυχίας μου τον ίσκιου! Μάκρουνε μέσ' στο στήθος μου την τρυφερή μου άνησυχία, θέλω να μάθω με μαζί φοβάμαι την άλήθεια: άν η άβεβαιότητα να πάσχουμε μās κάνει, το θάνατο μās φέρνει η άλήθεια!

Ένα μπιλιέτο άπ' τον άπιστο εινε σχεδόν τον ίδιο σά να βλέπω. Σφίγγοντάς σε, νόμισα πώς σφίγγω το χέρι του, βρέχοντάς σε με δάκρυα έκλαψα άπάνω στο στήθος του, κι άν σίς γοαμίες σου η μετάνοιά του είν' χαραγμένη με φλόγες, διαβάζοντας τη γραφή του εδιάβασα μέσ' στην ψυχή του, άκουσα τον όρκο που τόσες φορές μού έχει κάνει κι άνάγνωρα τον ήχο της φωνής του.

Κάτω άπ' αυτό το λεπτό φάκελλο η αγάπη έκλεισε την τύχη μου! Άχ! το θάροςος εινε δύσκολο όταν κανείς από μια λέξη περιμένει η τη ζωή η το θάνατο. Μυστηριώδη φάκελλο, πού τη γνώμη του μού φέρνεις, άνοίγοντάς σε ήσυχασέ με. Όχι, δε μπορεί νάνα κλεισμένο σε σένα κανένα κακό.

Στον καιρό των ερώτων μας σε είχα διαλέξει έγώ η ίδια, μ' άν πρόκειται τώρα να καταστρέψεις μιάν έλπίδα που λατρεύω, αγάπη, σκέπασε τα μάτια μου μ' ένα μαντίλι κι' άσε ν' άμφιβάλο λίγα λεπτά άκόμη.

Προσευχή

Θεέ των παιδιών! η καρδιά μιās μικρής κόρης, γεμάτη ικεσία (άκου!) εινε κάτω από τα χέρια μου, μού μιλούν πάντοτε για όραφανά χωρίς σπιτι' στο μέλλον, Θεέ μου, μην κάνεις πιά όραφανά.

Άφησε να κατέβει το βράδι ένας άγγελος πού συγχωρεί για ν' άπαντήσει στις φωνές που όλόγυρα στενάξουν. Βάλε κατ' άπ' το χαμένο παιδί πού η μητέρα του το έγκαταλείπει ένα μαξιλαράκι πού θά το κάνει να κοιμηθεί.

Οι χωρισμένοι

Μη γράφεις πιά, είμαι θλιμμένη και θά ήθελα να άβύσω τα όρατα καλοκαίρια, χωρίς έσένα, είν' η αγάπη χωρίς τη φλόγα. Την άγκαλιά μου έκλεισα πού δε μπορεί πιά να σε φτάσει, και, χτυπώντας στην καρδιά μου, χτυπάς σ' έναν τάφο. Μη γράφεις πιά. Μη γράφεις πιά! Σε φοβάμαι, φοβάμαι τη νάνάμνησή μου, πού έχει κρατήσει τον ήχο της φωνής σου πού με προσκαλεί συχνά. Μη δείχνεις νερό σ' αυτόν πού δε μπορεί να τό πιει. Ένα άγαπημένο γράψιμο, εινε μιά ζωντανή εικόνα. Μη γράφει: πιά αυτές τις δυό λέξεις πού δεν τολμώ να τις διαβάσω: Μού φαίνεται πώς η φωνή σου μού τις ξαναλέει στην καρδιά μου, πώς τις βλέπω να λάμπουν μέσ' άπ' το χαμόγελό σου, μού φαίνεται πώς ένα φίλημα τις σφραγίζει μέσ' στην ψυχή μου. Μη γράφεις πιά. Μετάφρ. Εδπάλινου

(*) Για τη ζωή της μεγάλης Γαλλίδας ποιήτριας Μαρσελίνας Ντεμπόρντ Βαλμόρ έχει άπερσωθεί όλόκληρη σελίς του «Μπουκέτου» τον παρούν τόμο.

ΣΙΛΟΓΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

N. T.

Τύπος περιέργος, υπό το πλέον ήσυχον και σχεδόν δειλόν έξω-τερικόν κρύπτεται ήφαιστειον δράσεως, άνησυχίας, ζωηρότητος. Μάλλον χαμηλού και κομψού άναστήματος, φυσιογνωμία γλυκειά και πολύ έκφραστική και ενδιαφέροντα μάτια, τα όποια προδίδουν μιá άκαταγώνιστη ζωτικότητα. Όπου έσορτή και άπαραίτητη η παρουσία της άνωτέρω κούρας, της όποίας η καλλιτεχνική ιδιοφυία εινε λιαν παραγωγική σε έμπνεύσεις και έκτελέσεις ταυτλώ-βιβάν, και έν γένει καλλιτεχνικές άναπαραστάσεις. Εργάζεται με πολλή δι' έθους και επιβάλλει το γούστο της με συμπαθητικό ύφος. Δεν λείπει από κανένα επίσημον γεύμα η δεξιώσιν, όπου εινε πάντοτε συμπαθής και εύχάρστη συνομιλήτρια. Εινε πολύ άνεπτυγμένη πνευματικώς και φιλολογικώς και η έν Άμερικη διαίτησή της επί άρκετα έτη είχε ευεργετική επίδρασιν στην μόρφωσή της.

Η Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Την παρελθούσαν Πέμ.την δεξιώσις-μπριτζ παρά τῷ κ. και τῇ κ. Μαλαμίδη. Η οικοδόσοινα ώραιότατη με τουαλέττα κρη-ρομαϊν και δαντέλλες μπλε-λαβάντ. Τα τραπέζια του μπριτζ ήσαν στον κήπο, σ' ένα λουλουδένιο περιβάλλον πού ήτο σε άρμονικόν συντονισμόν με τις άριενές τουαλέττες των κομψών μπριτζιστριών, μεταξύ των όποιων ήσαν κ. και κ. Γ. Άντυπα τουαλέττα ιδιό-τυπη μπλε και ροζ κρηρ ρομαϊν, κέντημα άγγλικό ροζ, καπελιν από ψάθα «μαλί» ροζ, κ. και κ. Συριότη τουαλέττα γκρι μπλε κομψό-τατη, κ. και κ. Άποστολίδη τουαλέττα λευκή κρηρ ρομαϊν και μπλε ένκρουστασίον, κ. και κ. Καλβοκωρήση τουαλέττα μπλε-ντε-οιν κρηραγακά, κ. και κ. Γεωργιάδη ζωρζέττ γκρι και μαυτό όμοιον, σύνολον έκτάκτως σίκ.

— Την παρελθούσαν Τετάρτην χορευτική προσεπερις παρά τῷ κ. και τῇ κ. Άθανασίου. Σπιτι ώραιότατο, σέρρα δροσερή, περιβάλλον θυμαίοιο, τζάζ-μπάντ ζωρηότατη.

— Μεταξύ των κεκλήμενων κ. Ρασκάνο τουαλέττα κομψοτάτη μαύρη έμπριμέ ροζ τριαντάφυλλα, καπελιν μαύρη, Δις Τσαλιώτη ώραία έμπριμισ με λουλουδένια τουαλέττα, κ. και κ. Παπαδημη-τρίου φόρεμα μώβ, καπελιν όμοιόχρωμο, κ. Βαλλιάνου, κ. και κ. Μ. Μαρσάν πράσινη ζάντ και πράσινο καπέλλο, κ. και κ. Ι. Πα-γιανοπούλου τουαλέττα δαντέλλα και ζωρζέττ μπλε, Δις Α. Με-ζίκη μουσελιν σπερά, Δις Ν. Μεζίκη έμπριμέ, Δις Διαμαντόγλου έμπριμέ, Δις Άνδρεάδου μπλε, Δις Βούρου, Δις Λίτσα έμπριμέ, κ. Οικονομίδη, Δις Νικολαίδη, τουαλέττα άσπρη με άνηθ έμπριμέ, Δες Ταχμητζή η μία λευκά και άνηθ κεντητά, και η άλλη μπλε-έκτρινη, κ. Μιχάλου.

— Και οι κ. κ. Βραμπετιάνο της Ρουμανικής Πρεσβείας, Βού-ρος, Κριακός, Νικολαίδη, Κ. Μάτας, Άριστοβούλος, Ταχμητζής, Μαρθεάς, Ζωγράφος, Σταυριδης, έπιτετραμένος της Άβανίας.

— Την παρελθούσαν Τετάρτην έδόθη στα «Ολύμπια» η προα-γελθείσα καλλιτεχνική έσπερις ύπερ του Νοσοκομείου των Παιδιών.

— Το πρόγραμμα έποικίλλετο από ρυθμικούς χορούς έκτάκτως τεχνικούς χάρις εις την κ. Ραιμόντ.

— Ζωντανά εικόνας, τις όποιες ένευρήκωναν η κ. Άλευρά και αι Δες Κεφαλά, Άγελάστον Ποσειδώνος—ένα όνεργωδες ώραίο κε-φάλι—κ. Ηλιοπούλου, Σπέντσα, Ηλιάσκου, κ. κ. κ.

— Μία σκηνή παντομίμας, πρωταγωνιστούσης της κ. Ραιμόντ.

— Το θέατρον κατάμεστον από τον γνωστότερον Άθηναϊόν κόσμον. Διακρίναμεν κ. Παγκάλου, κ. και κ. Βούλτσου τουαλέττα κομψή και μαυτό ιδιότυπον και μοδερνο μαύρο έμπριμέ, κ. Θ. Φω-τιάδη, κ. και κ. Στ. Φωτιάδη τουαλέττα κομψή μπλε και ροζάτρο, κ. και κ. Καρυδιά, κ. και κ. Δ. Σκουζέ, κ. και κ. Καμπάνη τουα-λέττα ζωρζέττ γκρι-μπλε, κ. και Δες Νικολαίδη τουαλέττα ροζ νεν-τημένη μαργαρίτες, κ. και Δις Καπιτσίνη ένα ζωντανό λουλουδι με τουαλέττα και μικρή κάπ ροζ ζωρζέττ, κ. Μ. Καναβαριώτη ιδι-ότυπο σύνολον μαύρο και άσπρο, κ. και κ. Χαροτουλάκη κομψή τουαλέττα από χρυσή δαντέλλα, κ. και Δις Άεσού τουαλέττα ροζ, Δις Α. Καλλέργη σύνολον κομψόν μπλε λαβάντ, κ. και κ. Α. Σταθάτου σύνολον κρουά-τε-ροζ, κ. και κ. Σ. Πεσμαζόγλου έμ-πριμέ άσπρο και μαύρο, κ. Πεσμαζόγλου, κ. Χατ'ανέστη, κ. Πε-τροκοχινού, κ. και κ. Γεωργινά, κ. και κ. Μεσολωρά, κ. και Δις Χρισώτη τουαλέττα μώβ-όπερα.

Η Μονταίν

ΖΗΤΟΥΜΕΝ ν' αγοράσωμεν εις καλή τιμήν τόμους του «Ραιμαγιά», του «Μη Χάνεσαι», του αστυρικού «Σκρίπ», των έφημεριδων «Άκρόπολις» και «Άστν», του «Παλιν-θρόπουν» και όιανδήποτε άλλων περιοδικών και έφημεριδων